

Minuscule sensoren die ons alarmeren wanneer de allereerste kankercellen zich in ons lichaam vormen. Een 'exoskelet' dat soldaten in staat stelt zware bepakking te dragen. Nieuwe synthetische organismen die waterstof of ethanol produceren als oplossing voor energie- en klimaatproblemen. Een spiegel die je toont hoe je eruit gaat zien als je je huidige ongezonde leefstijl voortzet Sciencefiction? Niet lang meer. Op dit moment werken wetenschappers en technologen over de hele wereld hard aan dit soort toepassingen. Biotechnologie, informatietechnologie, nanotechnologie en neurowetenschappen raken daarbij met elkaar verweven en roepen een grote ambitie op de werkelijkheid naar eigen wens ontwerpen, opbouwen en verbouwen - desnoods molecuul voor molecuul. Kortom het leven als bouw pakket.

Deze nieuwe technologische golf verlegt de grenzen van ons kunnen, maar daagt ook onze morele grenzen uit. Zullen we binnenkort mensen en andere levensvormen verbeteren, ontwerpen en bouwen? Willen we dat? Deze bundel verkent dergelijke ethische vragen en schetst de uitdagingen daarvan voor politiek en maatschappij. De centrale vraag daarbij is hoe we de nieuwe technologische mogelijkheden kunnen beoordelen als de betekenis van fundamentele onderscheidingen als leven-dood, ziek-gezond, natuurlijk-kunstmatig gaat verschuiven.

De discussie over wat maakbaar of aanvaardbaar is, zal nooit eindigen. Maar de nieuwe technologische golf dwingt ons deze discussie met nieuw elan te voeren. Zo opent deze bundel het debat over de noodzaak van een nieuw type duurzaamheid de 'menselijke duurzaamheid'.

De redacteurs Marianne Boenink (1965) en Tsjalling Swierstra (1960) zijn als resp ethicus en techniekfilosoof verbonden aan de Universiteit Twente, Rime van Est (1964) en Bart Walhout (1978) zijn als resp trendcatcher en onderzoeker verbonden aan het Rathenau Instituut te Den Haag,

Verder werkten mee Henk van de Belt (WUR), Maartje Schermer (Erasmus MC) en Peter-Paul Verbeek (UT).